

De ce trebuie concesionate suprafețele de pasunat

Descriere imagine:

Transhumanta de pe plaiurile noastre

Dupa 20 de ani de cautare a unor sisteme functionale si eficiente de organizare si dezvoltare, agricultura romaneasca inregistreaza un regres continuu, in toate sferile sale de activitate.

In aceasta situatie intra si patrimoniul pastoral care, desi reprezinta 21 la suta din suprafata tarii si 34% din suprafata agricola, se regaseste intr-o stare avansata de degradare, la toate nivelurile de functionalitate: economica (asigurarea de furaje pentru animale), de natura floristica si faunistica (biodiversitatea naturala), de natura ecologica (amplificarea proceselor de eroziune a solului) etc.

Â

Lege si bani da, investitii ba!

Din punct de vedere organizatoric, peste 50 la suta din suprafata de pajisti permanente fac parte din domeniul privat si public al statului si sunt date in administrarea consiliilor locale. Aceste consilii, avand la dispozitie posibilitatile financiare provenite din taxele de pasunat (mai mult sau mai putin folosite pentru ameliorarea pasunilor), au aplicat foarte putin din prevederile Ordinului ministrului agriculturii nr. 226/235/2003 cu privire la Strategia organizarii activitatii de imbunatatire si exploatare a pajistilor la nivel national, pe termen mediu si lung.

Utilizatorii suprafetelor de pajisti, reprezentati de Asociatiile crescatorilor de animale sau de crescatorii de animale ca persoane fizice si juridice, sunt cei mai indreptatiti sa asigure intretinerea

corespunzatoare a pajistilor, in vederea mentinerii si ridicarii potentialului de productie.

Pentru utilizatori, masurile de imbunatatire a pajistilor devin obligatorii prin Contractul de concesiune incheiat cu administratorii acestor suprafete. Pe aceste suprafete concesionate, provenite din fondul pastoral al tarii, consiliile locale, in calitate de administratori, nu mai pot incasa taxa de pasunat sau de alta natura.

Sarcina acestor consilii, conform contractelor pe care le incheie, este de a monitoriza si verifica modul in care se realizeaza obligatiile utilizatorilor privind intretinerea si exploatarea corespunzatoare pasunilor.

Â

Concesionarea pe minim 10 ani nu e un moff!

Prin Ordinul 541/2009, Ministerul agriculturii "recomanda" ca durata minima de concesionare sa fie de 10 ani. In acest sens, din punct de vedere tehnic si organizatoric, lucrarile de intretinere a pajistilor (de curatire, de eliminare a excesului de umiditate, de indepartare a buruienilor si a vegetatiei lemnoase, de oprire a fenomenului de eroziune a solului, de suprainsamantare etc.) si de constructie a utilitatilor zoopastorale (drumuri de acces, aductiuni de apa, umbrare, saivane si stane provizorii, tarlalizarea unor suprafete cu garduri fixe etc.), se realizeaza pentru o durata mare de timp de exploatare.

De aceea, durata minima de 10 ani nu poate fi considerata decat o conditie obligatorie pentru administrator in Contractul de concesiune, daca utilizatorul de pajiste o solicita. In realitate insa, stim bine ca lucrarile nu stau deloc asa. Refuzul multor consilii locale de a incheia contracte de concesionare sau de inchiriere a suprafetelor de pasunat nu face decat sa amplifice fenomenul de degradare a pajistilor permanente.

Â

Am luat la cunostinta...

Deoarece suprafetele de pasunat intra si ele in categoria suprafetelor eligibile pentru acordarea unor plati directe pe suprafata, conform Ordinului 41/2010 al Ministerului agriculturii, utilizatorul acestor suprafete are obligatia sa evidentieze activitatile desfasurate pe pajistile permanente intr-un registru special al fermei.

De asemenea, in momentul depunerii cererilor pentru plata la APIA, cei care solicita banii pentru pasune isi asuma sub semnatura ca vor respecta masurile prevazute in Schema de Subventie Unica privind standardele pentru Bunele conditii de agricultura si de mediu (GAEC), respectiv Pachetul 1 - Pajisti cu inalta valoare naturala (care cuprinde cerintele minime de management pentru folosirea pajistilor in vederea acordarii platii unice).

Urmeaza partea cea mai anevoioasa si cu cele mai grave consecinte pentru patrimoniul pastoral, pentru ca prea putin se verifica daca aceste masuri au fost cu adevarat respectate de catre cei care au si incasat banii pe suprafata. La acest capitol cam toate autoritatile competente ridica din umar si nimeni nu-si

asuma nimic.

Â

Cu vilele la pasune...

Mai mult, statul roman, proprietarii de pajisti permanente (persoane fizice sau juridice) sau administratorii acestor suprafete (consiliile locale) ar trebui sa inventarieze aceste suprafete, in functie de destinatia lor: pajisti pentru pasunatul animalelor (care pot fi concesionate direct catre crescatorii de animale) si pajisti destinate pastrarii biodiversitatii si al peisajului natural.

Suprafetele de pajisti destinate pastrarii biodiversitatii pot fi angajate direct de catre proprietar sau consiliile locale in vederea acordarii de plati unice in urma aplicarii Bunelor conditii agricole si de mediu prevazute in standardele obligatorii de cerinte ale Pachetului-pilot 3.

Din pacate, in din ce in ce mai multe situatii, favorizate de lacunele legislative, acestor suprafete li se schimba destinatia, ajungand terenuri pentru imobile si disparand astfel, pentru totdeauna, din patrimoniul pastoral de care tara asta are atata nevoie.

Nicolae Dragomir